

مقایسه تطبیقی شاخص های توسعه پایدار شهری با متوسط نظام شهری کشور (نمونه موردی: شهر نطنز)

گلابول مکرونی

دانشجوی کارشناسی ارشد شهرسازی گرایش برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

Galayol.makroni@gmail.com

چکیده

شهرها دارای اکوسیستم پیچیده ای هستند که همواره تحت تاثیر عوامل اجتماعی، اقتصادی، زیست محیطی و فرهنگی قرار می گیرند از این رو دستیابی به توسعه شهری پایدار به یک چالش مهم تبدیل شده است. مقاله حاضر با هدف تحلیل و مقایسه شاخص های توسعه پایدار شهر نطنز با مناطق شهری کشور ارائه گردیده است. نوع پژوهش کاربردی - توسعه ای و روش مطالعه تحلیلی و توصیفی است که برای تحلیل داده ها از آزمون های ویلکاکسون و علامت تک نمونه ای استفاده شده است. یافته های پژوهش نشان می دهد که، شهر نطنز به لحاظ شاخص های توسعه پایدار (زیست محیطی، اقتصادی، اجتماعی) از عملکرد مناسبی نسبت به متوسط نظام شهری کشور برخوردار نمی باشد اما شاخص کالبدی آن دارای عملکرد مناسبی نسبت به متوسط نظام شهری کشور می باشد.

واژه های کلیدی: توسعه پایدار، شاخص های توسعه پایدار، نطنز

مقدمه

جمعیت جهان در شهرها به طور فزاینده ای در حال رشد می باشد. تخمین داده شده است که تا سال ۲۰۲۵ میلادی جمعیت مناطق شهری به حدود ۶۵٪ از جمعیت جهان می رسد (Schell and Uljaszek, 1999:59). از طرفی شهرنشینی باعث می شود توسعه اقتصادی و اجتماعی به سرعت رشد پیدا کند، اما همزمان با آن، منجر به بروز بسیاری از مشکلات، مانند تراکم جمعیت، ترافیک، کمبود مسکن، کمبود منابع، آلودگی هوا، آب، سرو صدا، کاهش تنوع زیستی خواهد شد. (Savard et al., 2000:131).